

[Kai Moltke.]

man meget udførligt beskæftiget sig med den nye landbrugsordning og knyttet sine kommentarer hertil, og jeg tror, tidspunktet er inde, da en detaljeret redegørelse for landbrugsordningen inden for de seks ikke blot bør tilstilles udvalget, men også folketingets medlemmer og den danske offentlighed, for det er i virkeligheden det modsatte af liberalisering, man her står over for.

Jeg vil gerne med den højtærede formands tilladelse bringe et kort citat fra det franske blad *Le Monde's* finanstillæg den 11. februar i år, hvor man i forbindelse med landbrugsomlægningen inden for de seks taler om, at den store taber jo vil være Storbritannien, hvis tilknytning til fællesmarkedet vi efter de hidtidige erklæringer har opstillet som betingelse for vor indtræden. Hvor dyr vil den ordning da blive, som kaldes liberalisering, for England? Jeg citerer:

„Ifølge eksperter er det subventioner på mere end en milliard dollars årlig, England modtager ved anvendelse af verdensmarkedets pris for smør, sukker, kød, bacon og korn. Storbritannien køber således smør for 3,20 nye francs pr. kg, medens det koster 8 nye francs i den franske engroshandel.“

Jeg ved ikke, om det er nogen særlig form for liberalisering af markedet, at man bogstavelig talt her taler om en fordobling af smørprisen, selv om vi har visse interesser. For den engelske gennemsnitsforbruger vil det sikkert give en del hovedsmerter, og jeg kan heller ikke lade være med at henvise til et afsnit i samme fremstilling, hvor man taler om, at kornet, som jo lægges til grund for reguleringen af landbrugspriserne inden for de seks, hidtil til England for en vare som hvede har kunnet importeres for 31 nye francs, medens det ved tilslutning til landbrugsordningen vil ryge op til de 43, altså en liberalisering med den mærkelige virkning, at levnedsmidler fordyres for de industriarbejdere, som skal konkurrere med fællesmarkedet, samt at

foderstoffer fordyres for det store antal små landbrugsproducenter, som ikke kan tilfredsstille deres behov for korn og foderstoffer med afgrøder fra deres egen jord. Jeg tror, man er lidt hurtig i vendingen. Jeg tror, man er lidt for optimistisk, når man tænker i uger og måneder på dette felt. I Englands valutakrise betyder 1 milliard dollars årlig i merbetaling en hel del. I Englands lønstopforsøg betyder indtil en fordobling af levnedsmiddelpriserne en væsentligt nedsat konkurrenceevne og slipper det løntryk løs, som man vil bremse. Man har fra britisk side da også i den sidste tid udtrykt sig mere forsigtigt og talt om, at rimeligvis vil man kun nå frem til en ordning med de seks henimod midten af 1963. Og lad os så ikke være blinde for, at der måske burde blive lidt tid tilovers til at studere fællesmarkedsordningerne inden for de seks, at tage stilling til den række af nuller, som hidtil er landbrugets stilling med hensyn til de problemer, man står over for i toldtarifieringen. Jeg tror, at den pause, der kommer ikke alene mellem anden og tredje behandling, men også før forhandlingerne afsluttes, skal udnyttes til at skaffe sig kendsgerninger og fakta som grundlag for en række af de ukendte faktorer, der stadig præger billedet for almindelige mennesker og for producenter her i landet.

Med disse forbehold skal jeg give socialistisk folkepartis tilslutning til de ændringer i toldsatserne, der her er foreslået.

Rimstad: Ved første behandling stillede vi den højtærede finansminister en række spørgsmål og fik i hvert fald på de fleste af dem tilfredsstillende svar. Den betænkning, der nu foreligger, behandler problemerne i noget mere koncentreret form, end den højtærede finansminister gennem sin besvarelse ved første behandling stillede i udsigt, eller skal vi sige måske forestillede sig.

Vi vil da uden videre medgive, at betænkningen på de afgørende punkter tager